

343
К 82

Законодавство України

Кримінальний кодекс України

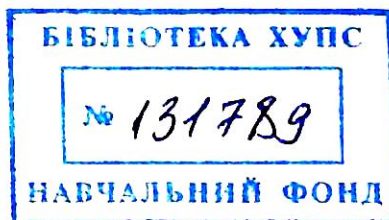
343
К 82

ЗАКОНОДАВСТВО
УКРАЇНИ

КРИМІНАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

*Нормативні документи з урахуванням останніх змін
в редакції станом на 01.10.2018 р.*

Суми
ТОВ «ВВП НОТІС»
2018

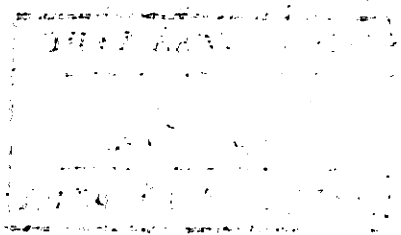
УДК 343.21 (477) (094.4)

К30

К30 КРИМІНАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ.-С.: ТОВ «ВВП НОТІС»,
2018 – 204 с.

ISBN 978-617-624-018-1

УДК 343.21 (477) (094.4)

ISBN 978-617-624-018-1

© Підготовка до друку, ТОВ «ВВП НОТІС»; 2018

КРИМІНАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

ЗМІСТ

стор

ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Розділ I	
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	6
Розділ II	
ЗАКОН ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ	6
Розділ III	
ЗЛОЧИН, ЙОГО ВИДИ ТА СТАДІЇ	9
Розділ IV	
ОСОБА, ЯКА ПІДЛЯГАЄ КРИМІНАЛЬНІЙ	
ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ (СУБ'ЄКТ ЗЛОЧИНУ)	11
Розділ V	
ВИНА ТА ЇЇ ФОРМИ	13
Розділ VI	
СПІВУЧАСТЬ У ЗЛОЧИНІ	13
Розділ VII	
ПОВТОРНІСТЬ, СУКУПНІСТЬ ТА РЕЦИДИВ ЗЛОЧИНІВ	15
Розділ VIII	
ОБСТАВИНИ, ЩО ВИКЛЮЧАЮТЬ	
ЗЛОЧИННІСТЬ ДІЯННЯ	16
Розділ IX	
ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	19
Розділ X	
ПОКАРАННЯ ТА ЙОГО ВИДИ	21
Розділ XI	
ПРИЗНАЧЕННЯ ПОКАРАННЯ	26
Розділ XII	
ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ПОКАРАННЯ ТА ЙОГО ВІДБУВАННЯ	32
Розділ XIII	
СУДИМІСТЬ	39
Розділ XIV	
ІНШІ ЗАХОДИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ	41
Розділ XIV-1	
ЗАХОДИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ ЩОДО ЮРИДИЧНИХ ОСІБ	45
Розділ XV	
ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	
ТА ПОКАРАННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ	48

ОСОБЛИВА ЧАСТИНА

Розділ I	
ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ОСНОВ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ	53
Розділ II	
ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я ОСОБИ	56
Розділ III	
ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ВОЛІ, ЧЕСТІ ТА ГІДНОСТІ ОСОБИ	64

Розділ IV	
ЗЛОЧИНИ ПРОТИ СТАТЕВОЇ СВОБОДИ ТА СТАТЕВОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ ОСОБИ	67
Розділ V	
ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ВИБОРЧИХ, ТРУДОВИХ ТА ІНШИХ ОСОБИСТИХ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА	69
Розділ VI	
ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ	82
Розділ VII	
ЗЛОЧИНИ У СФЕРІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	88
Розділ VIII	
ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ДОВКІЛЛЯ	105
Розділ IX	
ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ	112
Розділ X	
ЗЛОЧИНИ ПРОТИ БЕЗПЕКИ ВИРОБНИЦТВА	122
Розділ XI	
ЗЛОЧИНИ ПРОТИ БЕЗПЕКИ РУХУ ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ ТРАНСПОРТУ	123
Розділ XII	
ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ ТА МОРАЛЬНОСТІ	130
Розділ XIII	
ЗЛОЧИНИ У СФЕРІ ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН, ЇХ АНАЛОГІВ АБО ПРЕКУРСОРІВ ТА ІНШІ ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ	136
Розділ XIV	
ЗЛОЧИНИ У СФЕРІ ОХОРОНИ ДЕРЖАВНОЇ ТАЄМНИЦІ, НЕДОТОРКАНОСТІ ДЕРЖАВНИХ КОРДОНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИЗОВУ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ	147
Розділ XV	
ЗЛОЧИНИ ПРОТИ АВТОРИТЕТУ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, ОБ'ЄДНАНЬ ГРОМАДЯН ТА ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ЖУРНАЛІСТІВ	150
Розділ XVI	
ЗЛОЧИНИ У СФЕРІ ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННО-ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ МАШИН (КОМП'ЮТЕРІВ), СИСТЕМ ТА КОМП'ЮТЕРНИХ МЕРЕЖ І МЕРЕЖ ЕЛЕКТРОЗВ'ЯЗКУ	161
Розділ XVII	
ЗЛОЧИНИ У СФЕРІ СЛУЖБОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, ПОВ'ЯЗАНОЇ З НАДАННЯМ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ	164
Розділ XVIII	
ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ПРАВОСУДДЯ	174
Розділ XIX	
ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ВСТАНОВЛЕНОГО ПОРЯДКУ НЕСЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ (ВІЙСЬКОВІ ЗЛОЧИНИ)	184
Розділ XX	
ЗЛОЧИНИ ПРОТИ МИРУ, БЕЗПЕКИ ЛЮДСТВА ТА МІЖНАРОДНОГО ПРАВОПОРЯДКУ	195
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ	199

КРИМІНАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 25-26, ст.131)

(Із змінами, внесеними згідно із Законами № 2953-III від 17.01.2002, ВВР, 2002, № 17, ст.121 № 3075-III від 07.03.2002, ВВР, 2002, № 30, ст.206 № 430-IV від 16.01.2003, ВВР, 2003, № 14, ст.95 № 485-IV від 06.02.2003, ВВР, 2003, № 14, ст.104 № 662-IV від 03.04.2003, ВВР, 2003, № 27, ст.209 № 668-IV від 03.04.2003, ВВР, 2003, № 26, ст.198 № 669-IV від 03.04.2003, ВВР, 2003, № 26, ст.199 № 744-IV від 15.05.2003, ВВР, 2003, № 29, ст.234 № 850-IV від 22.05.2003, ВВР, 2003, № 35, ст.271 № 908-IV від 05.06.2003, ВВР, 2003, № 38, ст.320 № 1098-IV від 10.07.2003, ВВР, 2004, № 7, ст.46 № 1130-IV від 11.07.2003, ВВР, 2004, № 8, ст.66 № 1626-IV від 18.03.2004, ВВР, 2004, № 26, ст.361 № 1723-IV від 18.05.2004, ВВР, 2004, № 36, ст.430)(Щодо визнання неконституційними окремих положень див. Рішення Конституційного Суду № 15-пр/2004 від 02.11.2004)(Із змінами, внесеними згідно із Законами № 2252-IV від 16.12.2004, ВВР, 2005, № 5, ст.119 № 2276-IV від 21.12.2004, ВВР, 2005, № 6, ст.134 № 2289-IV від 23.12.2004, ВВР, 2005, № 6, ст.139 № 2308-IV від 11.01.2005, ВВР, 2005, № 6, ст.145 № 2322-IV від 12.01.2005, ВВР, 2005, № 10, ст.187 № 2456-IV від 03.03.2005, ВВР, 2005, № 16, ст.260 № 2598-IV від 31.05.2005, ВВР, 2005, № 27, ст.359 № 2734-IV від 06.07.2005, ВВР, 2005, № 33, ст.432 № 2903-IV від 22.09.2005, ВВР, 2006, № 1, ст.4 № 2984-IV від 18.10.2005, ВВР, 2006, № 2-3, ст.37 № 3108-IV від 17.11.2005, ВВР, 2006, № 1, ст.18 № 3169-IV від 01.12.2005, ВВР, 2006, № 12, ст.105 № 3316-IV від 12.01.2006, ВВР, 2006, № 17, ст.147 № 3423-IV від 09.02.2006, ВВР, 2006, № 26, ст.211 № 3480-IV від 23.02.2006, ВВР, 2006, № 31, ст.268 № 3504-IV від 23.02.2006, ВВР, 2006, № 33, ст.280 № 170-V від 21.09.2006, ВВР, 2006, № 45, ст.443 № 527-V від 22.12.2006, ВВР, 2007, № 11, ст.96 № 534-V від 22.12.2006, ВВР, 2007, № 10, ст.91 № 578-V від 11.01.2007, ВВР, 2007, № 13, ст.131 № 698-V від 22.02.2007, ВВР, 2007, № 20, ст.282 № 875-V від 05.04.2007, ВВР, 2007, № 29, ст.388 № 966-V від 19.04.2007, ВВР, 2007, № 32, ст.412 № 1071-V від 24.05.2007, ВВР, 2007, № 34, ст.447 № 1111-V від 31.05.2007, ВВР, 2007, № 44, ст.512 № 270-VI від 15.04.2008, ВВР, 2008, № 24, ст.236 № 586-VI від 24.09.2008, № 600-VI від 25.09.2008, № 616-VI від 01.10.2008, № 801-VI від 25.12.2008, № 890-VI від 15.01.2009, ВВР, 2009, № 25, ст.311 - Закон визнано неконституційним згідно з Рішенням Конституційного Суду № 20-пр/2009 від 10.09.2009 № 894-VI від 15.01.2009, ВВР, 2009, № 26, ст.317 № 1027-VI від 19.02.2009, ВВР, 2009, № 28, ст.368 № 1125-VI від 17.03.2009, ВВР, 2009, № 30, ст.423 № 1165-VI від 19.03.2009, ВВР, 2009, № 31, ст.458 № 1166-VI від 19.03.2009, ВВР, 2009, № 31, ст.459 № 1180-VI від 19.03.2009, ВВР, 2009, № 32-33, ст.485 № 1254-VI від 14.04.2009, ВВР, 2009, № 36-37, ст.511 № 1414-VI від 02.06.2009, ВВР, 2009, № 41, ст.600 № 1441-VI від 04.06.2009, ВВР, 2009, № 42, ст.632 № 1449-VI від 04.06.2009, ВВР, 2009, № 43, ст.640 № 1452-VI від 04.06.2009, ВВР, 2009, № 44, ст.653 № 1475-VI від 05.06.2009, № 1508-VI від 11.06.2009, № 1520-VI від 11.06.2009, № 1616-VI від 21.08.2009, № 1675-VI від 22.10.2009, № 1707-VI від 05.11.2009, № 1708-VI від 05.11.2009, № 1819-VI від 20.01.2010, № 1827-VI від 21.01.2010, № 2258-VI від 18.05.2010, № 2295-VI від 01.06.2010, № 2338-VI від 15.06.2010, № 2453-VI від 07.07.2010, № 2457-VI від 08.07.2010, № 2464-VI від 08.07.2010, № 2518-VI від 09.09.2010, № 2556-VI від 23.09.2010, № 2677-VI від 04.11.2010, № 2735-VI від 02.12.2010, № 2742-VI від 02.12.2010, № 2756-VI від 02.12.2010, № 2808-VI від 21.12.2010, № 2852-VI від 22.12.2010, № 2924-VI від 13.01.2011, № 2939-VI від 13.01.2011, № 3186-VI від 05.04.2011, № 3207-VI від 07.04.2011, № 3267-VI від 21.04.2011, № 3306-VI від 22.04.2011, Кодексом № 3393-VI від 19.05.2011, ВВР, 2011, № 48-49, ст.536 Законами № 3454-VI від 02.06.2011, № 3465-VI від 02.06.2011, № 3571-VI від 05.07.2011, № 3718-VI від 08.09.2011, № 3795-VI від 22.09.2011, № 3826-VI від 06.10.2011, № 4016-VI від 04.11.2011, № 4025-VI від 15.11.2011, № 4452-VI від 23.02.2012, № 4652-VI від 13.04.2012, ВВР, 2013, № 21, ст.208)(Офіційне тлумачення до Кодексу див. в Рішенні Конституційного Суду № 10-пр/2012 від 18.04.2012)(Із змінами, внесеними згідно із Законами № 4837-VI від 24.05.2012, № 4838-VI від 24.05.2012, № 4955-VI від 07.06.2012, № 5064-VI від 05.07.2012, № 5065-VI від 05.07.2012, № 5283-VI від 18.09.2012, № 5284-VI від 18.09.2012, № 5460-VI від 16.10.2012, № 221-VII від 18.04.2013, № 222-VII від 18.04.2013, № 228-VII від 14.05.2013, № 245-VII від 16.05.2013, № 314-VII від 23.05.2013, № 642-VII від 10.10.2013, № 721-VII від 16.01.2014, ВВР, 2014, № 22, ст.801 - втратив чинність на підставі Закону № 732-VII від 28.01.2014, ВВР, 2014, № 22, ст.811 № 728-VII від 16.01.2014, ВВР, 2014, № 22, ст.808 - втратив чинність на підставі Закону № 732-VII від 28.01.2014 № 729-VII від 16.01.2014, ВВР, 2014, № 22, ст.809 - втратив чинність на підставі Закону № 732-VII від 28.01.2014 № 734-VII від 28.01.2014, № 735-VII від 28.01.2014, № 746-VII від 21.02.2014, № 767-VII від 23.02.2014, №

877-VII від 13.03.2014, № 879-VII від 13.03.2014, № 1170-VII від 27.03.2014, № 1183-VII від 08.04.2014, № 1194-VII від 09.04.2014, № 1207-VII від 15.04.2014, № 1261-VII від 13.05.2014, № 1519-VII від 18.06.2014, № 1533-VII від 19.06.2014, № 1632-VII від 16.09.2014, № 1689-VII від 07.10.2014, № 1697-VII від 14.10.2014, № 1698-VII від 14.10.2014, № 1700-VII від 14.10.2014, № 1702-VII від 14.10.2014, № 1703-VII від 14.10.2014, № 63-VIII від 25.12.2014, № 71-VIII від 28.12.2014, № 77-VIII від 28.12.2014, № 116-VIII від 15.01.2015, № 158-VIII від 05.02.2015, № 186-VIII від 12.02.2015, № 191-VIII від 12.02.2015, № 194-VIII від 12.02.2015, № 198-VIII від 12.02.2015, № 218-VIII від 02.03.2015, № 222-VIII від 02.03.2015, № 290-VIII від 07.04.2015, № 317-VIII від 09.04.2015, № 421-VIII від 14.05.2015, № 576-VIII від 02.07.2015, № 629-VIII від 16.07.2015, № 716-VIII від 06.10.2015, № 731-VIII від 08.10.2015, № 743-VIII від 03.11.2015, № 770-VIII від 10.11.2015, № 835-VIII від 26.11.2015, № 838-VIII від 26.11.2015, № 889-VIII від 10.12.2015, № 993-VIII від 04.02.2016, № 1019-VIII від 18.02.2016, № 1022-VIII від 15.03.2016, № 1403-VIII від 02.06.2016, № 1404-VIII від 02.06.2016, № 1492-VIII від 07.09.2016, ВВР, 2016, № 43, ст.736 - положення щодо застосування пробачіальних програм набирають чинності з 1 січня 2018 року № 1540-VIII від 22.09.2016, № 1638-VIII від 04.10.2016, № 1666-VIII від 06.10.2016, № 1774-VIII від 06.12.2016, № 1791-VIII від 20.12.2016, № 1798-VIII від 21.12.2016, № 1952-VIII від 16.03.2017, № 1977-VIII від 23.03.2017, № 2046-VIII від 18.05.2017, № 2052-VIII від 18.05.2017, № 2059-VIII від 23.05.2017, № 2063-VIII від 23.05.2017, № 2119-VIII від 22.06.2017, № 2120-VIII від 22.06.2017, № 2136-VIII від 13.07.2017, № 2147-VIII від 03.10.2017, № 2205-VIII від 14.11.2017, № 2213-VIII від 16.11.2017, № 2227-VIII від 06.12.2017, № 2292-VIII від 08.02.2018, № 2334-VIII від 14.03.2018, № 2447-VIII від 07.06.2018, № 2475-VIII від 03.07.2018, № 2505-VIII від 12.07.2018)

(У тексті Кодексу слова "Генеральний прокурор України" в усіх відмінках замінено словами "Генеральний прокурор" у відповідному відмінку згідно із Законом № 1798-VIII від 21.12.2016)
(У тексті Кодексу слова "психіатричний заклад" в усіх відмінках і числах замінено словами "заклад з надання психіатричної допомоги" у відповідному відмінку і числі згідно із Законом № 2205-VIII від 14.11.2017)

ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Завдання Кримінального кодексу України

1. Кримінальний кодекс України має своїм завданням правове забезпечення охорони прав і свобод людини і громадянина, власності, громадського порядку та громадської безпеки, довкілля, конституційного устрою України від злочинних посягань, забезпечення миру і безпеки людства, а також запобігання злочинам.

2. Для здійснення цього завдання Кримінальний кодекс України визначає, які суспільно небезпечні діяння є злочинами та які покарання застосовуються до осіб, що їх вчинили.

Стаття 2. Підстава кримінальної відповідальності

1. Підставою кримінальної відповідальності є вчинення особою суспільно небезпечного діяння, яке містить склад злочину, передбаченого цим Кодексом.

2. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

3. Ніхто не може бути притягнений до кримінальної відповідальності за той самий злочин більше одного разу.

Розділ II

ЗАКОН ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Стаття 3. Законодавство України про кримінальну відповідальність

1. Законодавство України про кримінальну відповідальність становить Кримінальний кодекс України, який ґрунтується на Конституції України та загальновизнаних принципах і нормах міжнародного права.

2. Закони України про кримінальну відповідальність, прийняті після

набрання чинності цим Кодексом, включаються до нього після набрання ними чинності.

3. Злочинність діяння, а також його караність та інші кримінально-правові наслідки визначаються тільки цим Кодексом.

4. Застосування закону про кримінальну відповідальність за аналогією заборонено.

5. Закони України про кримінальну відповідальність повинні відповідати положенням, що містяться в чинних міжнародних договорах, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

Стаття 4. Чинність закону про кримінальну відповідальність у часі

1. Закон про кримінальну відповідальність набирає чинності через десять днів з дня його офіційного оприлюднення, якщо інше не передбачено самим законом, але не раніше дня його опублікування.

2. Злочинність і караність, а також інші кримінально-правові наслідки діяння визначаються законом про кримінальну відповідальність, що діяв на час вчинення цього діяння.

3. Часом вчинення злочину визнається час вчинення особою передбаченої законом про кримінальну відповідальність дії або бездіяльності.

(Стаття 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 270-VI від 15.04.2008)

Стаття 5. Зворотня дія закону про кримінальну відповідальність у часі

1. Закон про кримінальну відповідальність, що скасовує злочинність діяння, пом'якшує кримінальну відповідальність або іншим чином поліпшує становище особи, має зворотню дію у часі, тобто поширюється на осіб, які вчинили відповідні діяння до набрання таким законом чинності, у тому числі на осіб, які відбувають покарання або відбули покарання, але мають судимість.

2. Закон про кримінальну відповідальність, що встановлює злочинність діяння, посилює кримінальну відповідальність або іншим чином погіршує становище особи, не має зворотної дії в часі.

3. Закон про кримінальну відповідальність, що частково пом'якшує кримінальну відповідальність або іншим чином поліпшує становище особи, а частково посилює кримінальну відповідальність або іншим чином погіршує становище особи, має зворотню дію у часі лише в тій частині, що пом'якшує кримінальну відповідальність або іншим чином поліпшує становище особи.

4. Якщо після вчинення особою діяння, передбаченого цим Кодексом, закон про кримінальну відповідальність змінювався кілька разів, зворотню дію в часі має той закон, що скасовує злочинність діяння, пом'якшує кримінальну відповідальність або іншим чином поліпшує становище особи.

(Стаття 5 в редакції Закону № 270-VI від 15.04.2008)

Стаття 6. Чинність закону про кримінальну відповідальність щодо злочинів, вчинених на території України

1. Особи, які вчинили злочини на території України, підлягають кримінальній відповідальності за цим Кодексом.

2. Злочин визнається вчиненим на території України, якщо його було почато, продовжено, закінчено або припинено на території України.

3. Злочин визнається вчиненим на території України, якщо його виконавець або хоча б один із співучасників діяв на території України.

4. Питання про кримінальну відповідальність дипломатичних представників

877-VII від 13.03.2014, № 879-VII від 13.03.2014, № 1170-VII від 27.03.2014, № 1183-VII від 08.04.2014, № 1194-VII від 09.04.2014, № 1207-VII від 15.04.2014, № 1261-VII від 13.05.2014, № 1519-VII від 18.06.2014, № 1533-VII від 19.06.2014, № 1682-VII від 16.09.2014, № 1689-VII від 07.10.2014, № 1697-VII від 14.10.2014, № 1698-VII від 14.10.2014, № 1700-VII від 14.10.2014, № 1702-VII від 14.10.2014, № 1703-VII від 14.10.2014, № 63-VIII від 25.12.2014, № 71-VIII від 28.12.2014, № 77-VIII від 28.12.2014, № 116-VIII від 15.01.2015, № 158-VIII від 05.02.2015, № 186-VIII від 12.02.2015, № 191-VIII від 12.02.2015, № 194-VIII від 12.02.2015, № 198-VIII від 12.02.2015, № 218-VIII від 02.03.2015, № 222-VIII від 02.03.2015, № 290-VIII від 07.04.2015, № 317-VIII від 09.04.2015, № 421-VIII від 14.05.2015, № 576-VIII від 02.07.2015, № 629-VIII від 16.07.2015, № 716-VIII від 06.10.2015, № 731-VIII від 08.10.2015, № 743-VIII від 03.11.2015, № 770-VIII від 10.11.2015, № 835-VIII від 26.11.2015, № 838-VIII від 26.11.2015, № 889-VIII від 10.12.2015, № 993-VIII від 04.02.2016, № 1019-VIII від 18.02.2016, № 1022-VIII від 15.03.2016, № 1403-VIII від 02.06.2016, № 1404-VIII від 02.06.2016, № 1492-VIII від 07.09.2016, ВВР, 2016, № 43, ст. 736 - положення щодо застосування пробаційних програм набирають чинності з 1 січня 2018 року № 1540-VIII від 22.09.2016, № 1638-VIII від 04.10.2016, № 1666-VIII від 06.10.2016, № 1774-VIII від 06.12.2016, № 1791-VIII від 18.02.2016, № 1798-VIII від 21.12.2016, № 1952-VIII від 16.03.2017, № 1977-VIII від 23.03.2017, № 2046-VIII від 18.05.2017, № 2052-VIII від 18.05.2017, № 2059-VIII від 23.05.2017, № 2063-VIII від 23.05.2017, № 2119-VIII від 22.06.2017, № 2120-VIII від 22.06.2017, № 2136-VIII від 13.07.2017, № 2147-VIII від 03.10.2017, № 2205-VIII від 14.11.2017, № 2213-VIII від 16.11.2017, № 2227-VIII від 06.12.2017, № 2292-VIII від 08.02.2018, № 2334-VIII від 14.03.2018, № 2447-VIII від 07.06.2018, № 2475-VIII від 03.07.2018, № 2505-VIII від 12.07.2018)

(У тексті Кодексу слова "Генеральний прокурор України" в усіх відмінках замінено словами "Генеральний прокурор" у відповідному відмінку згідно із Законом № 1798-VIII від 21.12.2016)
(У тексті Кодексу слова "психіатричний заклад" в усіх відмінках і числах замінено словами "заклад з надання психіатричної допомоги" у відповідному відмінку і числі згідно із Законом № 2205-VIII від 14.11.2017)

ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Завдання Кримінального кодексу України

1. Кримінальний кодекс України має своїм завданням правове забезпечення охорони прав і свобод людини і громадянина, власності, громадського порядку та громадської безпеки, довкілля, конституційного устрою України від злочинних посягань, забезпечення миру і безпеки людства, а також запобігання злочинам.

2. Для здійснення цього завдання Кримінальний кодекс України визначає, які суспільно небезпечні діяння є злочинами та які покарання застосовуються до осіб, що їх вчинили.

Стаття 2. Підстава кримінальної відповідальності

1. Підставою кримінальної відповідальності є вчинення особою суспільно небезпечного діяння, яке містить склад злочину, передбаченого цим Кодексом.

2. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

3. Ніхто не може бути притягнений до кримінальної відповідальності за той самий злочин більше одного разу.

Розділ II

ЗАКОН ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Стаття 3. Законодавство України про кримінальну відповідальність

1. Законодавство України про кримінальну відповідальність становить Кримінальний кодекс України, який ґрунтується на Конституції України та загальновизнаних принципах і нормах міжнародного права.

2. Закони України про кримінальну відповідальність, прийняті після